

A válság hatása a bevándorlók cirkulációjára Magyarországon

Illés Sándor

Aktív Társadalom Alapítvány

Az egyéni döntésen alapuló, világméretben növekvő mértékű migráció megatrenddé vált. A vándorlás eseménye egyre gyakoribbá vált az egyén életében. Ugyanakkor, a szokásos lakóhely koncepciója az Egyesült Nemzetek Szervezete migrációértelmezésének egyik alapvetése. A migrációt egyszeri eseményként fogják fel, ami viszonylag ritkán fordul elő az egyén életútjában. A mozgást követően a vándor véglegesen letelepszik (szokásos lakóhelyét megváltoztatta újabb szokásos lakóhelyre). Ezzel a migráció-értelmezéssel egyre kevésbé lehet megragadni, leírni, elemezni a globalizáció korának egyre szövevényesebbé váló vándorlási rendszereit. Az egyén többes vándorlásai során nem egy, hanem legalább kettő vagy annál több áramlás kapcsolódik össze. A legegyszerűbb vándorlási rendszer minimum kételemű. Leghétköznapiabb példaként a visszavándorlásokat említjük meg, amibe szükségszerűen beleértendő a visszavándorlást megelőző odavándorlás is. Ha a visszavándorlás nem csak egy alkalommal történik meg, hanem többször is, továbbá az ismétlődő folyamat még időbeli jellegzetességgel is bír, akkor például szezonális vándorlásokról beszélhetünk. Gazdasági motivációk esetén ebben a perspektívában a távolsági ingázások fogalmához kerülünk közel, a kikapcsolódást célzó élményszerző mozgások esetén pedig a turizmushoz. A nemzetközi vándorlás kontextusában értelmezett cirkulációnak az általános definíciója a következő lehet. A cirkuláció olyan legalább három összekapcsolódó áramláselemből álló térbeli mobilitási rendszer, melyben az egyének többes, visszatérő mozgásai zajlanak. Az előadás keretében elemezzük a legfrissebb magyar cirkulációs adatokat, melyek a 2009–2011-es évek Magyarországra bevándorlókra vonatkoznak. A megelőző három évvel összehasonlítva ki tudjuk mutatni a gazdasági válság cirkulációs rendszerekre gyakorolt hatásait.